

PUUPÄÄ-HATTU

Kati Kovácsille

Suomen Sarjakuvaseuran Puupää-palkinnon sai tänä vuonna Kati Kovács. Vuonna 1963 syntynyt Kovács on asunut vuodesta 1986 lähtien Italiassa, josta käsin hän on piirtänyt sarjakuviaan Suomeen.

Katilta on ilmestynyt kaksi albumia: **Vihreä rapsodia** (Like, 1994) ja **Karu selli** (Like, 1996). Hänen lyhyempiä tarinoitaan on julkaistu niin suomalaista sarjakuvaa julkaisevissa lehdissä ja antologioissa (mm. Kannus, Sarjari, Suuri Kurpitsa, Sarjakuvastin) kuin sanoma- ja aikakauslehdissäkin (mm. Helsingin Sanomat, Ilta-Sanomat, Me naiset, Kansan Utisten Viikkolehti).

Katin molemmat albumit on käännetty ruotsiksi ("Grön rapsodi" ja "Karu cell", Optimal Press 1995 & 1997). Karu cell toi hänelle Ruotsin sarjakuvaseuran jakaman Urhunden-palkinnon parhaasta käännösalbumista vuonna 1997.

Karu selli on käännetty myös saksaksi ("Karussell", Schreiber & Leser, 1998). Lisäksi yksittäisiä lyhyempiä tarinoita on julkaistu Saksassa, Ranskassa (Lapin, Ego Comme X), Espanjassa (N.S.L.M.) ja Sloveniassa (Stripburger).

Parhaillaan Kati tekee (Suomen) Cosmopolitaniin sivun pilakuvaa. Valmisteilla on myös kolmas kokopitkä albumi, **Pahvilapsi**, jonka on tarkoitus ilmestyä syksyllä. ■

PUUPÄÄ- PALKINNON PERUSTELUT

Kati Kovács on niitä harvoja suomalaisia sarjakuvataiteilijoita, jotka taitavat albumimittaisen tarinankerronnan. Kovácsin kerronta on sarjakuvamaista - se seljää ruudusta toiseen pidäkkeettä. Kahdessa albumissaan, *Vihreä rapsodia* ja *Karu selli*, hän on osoittanut osaavansa punnita tarinoita, jotka kestävät useamman kerronnan.

Tarinoiden hahmot ovat arkisia, kuin meidän maailmamme. He painavat tavanomaisten ongelmien kanssa - seksi, ihmissuhteet, elämä, kuolema. Kovácsin vahvuus on kuitenkin siinä, miten hän yhdistää arkisen ja epätavallisen. Akkipää-tä normaalin näköisessä maailmassa voi tapahtua mitä tahansa. Hurjat käännteet ja lempeä musta huumori saavat lukijan hykertelemaan itsekseen - ja palkoin räjähtämään hertsyvään nauruun.

Kovács on - kuten kaikki ajan hammaista kestävä taitelijat - kyennyt luomaan oman maailmansa. Maailman, jossa on omat lainalaisuutensa ja sääntönsä. Maailman, jossa taitelija on herra ja hidalgo ja määrittää, mikä tekee mitään ja mikä on mahdollista.

Tyylillisesti Kovács on kyennyt vuosien varrella sekä säilyttämään oman polveilevan jälkensä että myös uusiutumaan ja kehittymään. Kuvakerronta ei kuitenkaan sorru ilsetarkoituksellisuuteen - tärkeintä on kunnan tarina.

Kovács käyttää tussiterää ja vesivärejä taiten. Etenkin värisarjakuvissaan Kovács on elementissänsä; kauniit, ilmaisuvoimaiset värit hehkuvat tunteita.

Sekä tarinasta että piirroksista kuvastuu Kovácsin taiteen keskeinen ominaisuus: konstailemattomuus. Hän osaa kuvata erilaisia ihmissuhteita eloisesti ja yllättävästi. tarinat ja niiden hahmot ovat perin inhimillisiä. Ja siksi totta.

SARJAINFO onnittelee!